

12 maart 2023

Mozes wordt door God geroepen

Exodus 3:1-4:17

Thema: Aangewezen door God

Doel

De kinderen laten zien dat God zijn kinderen niet in de steek laat, maar hen verlost. Daarvoor gebruikt hij vaak andere mensen. Hier is dat Mozes.

Toelichting

De Israëlieten klagen hun nood bij de HEER. God hoort dat. Hij weet ook, dat Hij Abraham, Isaak en Jakob heeft beloofd hun God te zijn. Daarom vat Hij het plan op om zijn volk uit Egypte te bevrijden. Hij gebruikt daarvoor Mozes. Deze wordt geroepen bij de Horeb en moet naar Egypte gaan. Terug naar zijn volk en terug naar de farao. Geen gemakkelijke taak, maar Mozes gaat in opdracht van God, gewapend met Gods woorden en ondersteund door Gods machtige daden. Ook hierin is Mozes een voorloper van Jezus. Hij komt in deze wereld en gaat aan het werk. God wijst Hem aan en zegt: Jij, mijn Zoon, bent de Verlosser. Jij zult de satan verslaan.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Mozes, jou heb ik nodig!

Richtlijnen: Mozes is herder in de woestijn. Hij is gewend in Midjan te wonen en rond te trekken met de kuddes. Alles gaat z'n gang. Dan komt opeens de stem van de HEER uit de brandende braamstruik. Hij zegt: Ik heb gezien hoeveel ellende mijn volk heeft in Egypte. Ik ga het verlossen en ik heb jou daarvoor nodig. Mozes vindt het niet prettig. Hij heeft bezwaren, maar doet wat God zegt. Hij gaat.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Nú kan je wél gebruiken, Mozes

Richtlijnen: Mozes heeft jaren rondgetrokken door de woestijn van Midjan. Hij was aan zijn leven in de vreemde gewend. Geen prins meer, maar herder. Langzaam was Mozes veranderd van een driftkop in een geduldige man. Geduld leer je immers wel op zoek naar gras en water voor de dieren. Dan zet God dat leven op de kop. Hij roept Mozes op een wonderlijke manier. Vanuit een braamstruik die niet verteert. De HEER zegt tegen Mozes, dat hij nu verlosser van Israël kan zijn. Nu is hij geschikt. En dan heeft Mozes allerlei bezwaren. Hij durft niet terug naar farao, hij kan niet goed praten, Israël zal hem niet vertrouwen. Maar God zegt: Ik zal voor alles zorgen. Aäron gaat met je mee, Ik zal je wonderen laten doen als bewijs dat je namens Mij komt. Maar wees gehoorzaam! En Mozes gaat: van herder leider van zijn volk.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Daar hoor jij thuis, Mozes

Richtlijnen: De jongeren van deze leeftijd zullen inmiddels wel gemerkt hebben, dat dingen moeilijk kunnen zijn, maar dat je er op den duur aan went. Je leert ermee te leven. Mozes heeft het moeilijk gehad in Midjan. Hij voelde zich een vreemdeling. Maar hij is er nu al zo lang. Hij heeft zich aangepast en een nieuw leven opgebouwd. En er zijn ook fijne kanten aan het leven ver weg van Egypte en zijn volk Israël. Maar de HEER wil niet dat Mozes vreemdeling blijft. Hij moet terug naar zijn volk, terug naar waar hij thuishoort. Hij krijgt de opdracht om zijn leven weer om te gooien en in een nieuwe omgeving nieuw werk te doen. Mozes vindt het te heftig, hij durft niet. Maar God wuift ze weg. Je moet, Mozes, en Ik zal bij je zijn. Dat is meer dan genoeg.

Extra bijbelgedeelte: Matteüs 17:1-13

(In dit gedeelte zien we hoe Jezus net als Mozes geroepen wordt en gehoorzaamt. Jezus wordt op de berg van de verheerlijking geroepen om het verlossingswerk op aarde te doen (vs. 5). Jezus wist natuurlijk wel dat Hij moest lijden (erg zwaar), maar krijgt de bevestiging daarvan door Mozes en Elia en als hoogtepunt door de stem van zijn Vader zelf. En Jezus doet na deze wonderlijke stem gewillig wat de Vader vraagt.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het bijbelgedeelte

Hij zal Jezus heten: God redt. Hij zal Immanuël zijn: God bij ons. Jahweh: Ik ben die Ik ben. De uittocht is het verhaal van God die redt. Die de wanhopige stem van wie verdrukt is hoort, en er toch bij is, zelfs als je daar niets van zag. De Heer, die als jij met een klein stem zegt 'wie ben ik nou helemaal?' antwoordt: Wie jij bent? Ik. Ik ben bij je. Wat je namens mij doet, daar kom Ik in mee. De HEER, die is en die was en die komt.

Naar bijna alles wat God over zichzelf aan ons leert, vind je wel een verwijzing in dit kernhoofdstuk van de Bijbel. Want een kernhoofdstuk is het. 39 verzen, stuk voor stuk horen ze tot de kern van de Schrift. Door vrijwel de hele Bijbel kun je verwijzingen naar dit verhaal lezen. En jullie hebben misschien een kwartier om er wat van mee te geven aan de kinderen. Wat kan je dan oppakken? Wat moet je laten liggen?

Tirannen zijn bange mannetjes.

De grote mannen (ja, eigenlijk altijd mannen) achter oorlogsmisdaden en moordpartijen. Ze lijken onaantastbaar in hun macht, complete steden of volken zijn aan hun willekeur overgeleverd. Srebrenica, Rotterdam of Marioepol. Armeniërs, Roma of Joden. Waarom doen ze dat? Eigenlijk moeten we eerst naar farao kijken. En daarvoor teruggrijpen op Ex 1:8. Daar laat hij zich in zijn hart kijken. En daar zien we iets dat waar is voor alle tirannen: Achter de macht en het moorden zit angst. Poetin vreest voor het Westen. Farao vreest dat hij en Egypte overlopen zullen worden door het gezegende Joodse volk. Dus maakt hij zichzelf tot het schoolvoorbeeld van een tiran. Oervader van de volkenmoord. Een oorlogsmisdadiger die doodt om uit te roeien. Farao wordt als een god vereerd in Egypte. Maar dan toch een 'god' die bang is dat dat slaven-volkje met zijn schapen hem zijn macht zal kosten. In de ogen van elke brallende tiran zie je haat smeulen. Maar achter zijn ogen branden tranen van een jongetje dat bang is om te verliezen wat hij heeft.

Nee, dan de HEER. 3:8 Ik ben afgedaald om hen uit de macht van de Egyptenaren te bevrijden. De HEER staat zover boven dit alles, dat Hij ervoor omlaag moet komen, af moet dalen, om orde op zaken te stellen. Want al ons geweld, onze onredelijkheid, haat en angst: God is erbij. Ook daarbij. Bij het slachtoffer, maar op een andere manier ook bij de dader.

Ik ben. Jahweh. Die is, die was en die komt

3:11-14 zijn misschien wel het belangrijkste gesprek tussen God en de mens van de hele Bijbel. De mens (Mozes) die zichzelf voor God ziet staan voelt zich altijd weer klein. 'Wie ben ik?' Wat stel ik nou helemaal voor? Hoe zou ik ooit het verschil kunnen maken? Voor U kunnen werken? Mensen redden? Geweldige dingen doen?

De HEER antwoordt: Ik ben toch zelf met je?

Als wij naar Mozes kijken kunnen we wel wat kracht aanwijzen: Uit het water gered door een wonder (doop!).

Opgevoed bij de farao in huis (de taal en de omgangsvormen zijn hem letterlijk met de paplepel ingegoten!). Komt desnoods met gevaar voor eigen leven op voor zijn verdrukte volk. Mozes leert op het kleinvee van zijn schoonvader wat zorg en leiderschap is. En hij leert er de woestijn vast kennen. Dus als Mozes vraagt 'Wie ben ik?' kunnen wij de vraag wel beantwoorden: Mozes, jij bent een kind van God. Van je geboorte af voorbereid en geschoold voor een bijzondere taak. Want God komt niet nu pas in je leven, bij de braambos, maar is al die jaren al met je bezig. Toch vraagt Mozes: Wie ben ik? God antwoordt: Ik ben. Ik ben erbij. Ik ben bij jou. Waar jij binnenstapt namens mij, stap Ik met jou binnen. Zien ze jou, dan sta Ik daar. Dus wie jij bent, en of jij al dan niet wat voorstelt, het maakt maar weinig uit. Je kunt altijd een ander het woord laten doen. Want het gaat niet om jou en je kracht. Jij gaat Israël niet redden en vrijheid geven. Ik ga dat doen. Maar dat doe Ik dan wel door jou.

3:13-22 De mens (Mozes) kan het niet bevatten, en blijft uitvluchten zoeken: 'Maar wie moet ik dan zeggen dat U bent?' Het antwoord is Gods diepste antwoord: Zijn Naam. Ik zal er zijn. Jahweh. Wat een boodschap! Ook vandaag, als niemand om je heen God kent, en je vertwijfelt vraagt hoe je van Hem kunt getuigen: Hij zal er zijn. Als je het toch probeert is het moed voor jou. Maar het is ook alles wat je hoeft te zeggen om van Hem te getuigen.

Leven en dood

4:1-17 De uitvluchten gaan door. Maar God ook. Ik pak er twee dingen uit. De stok en de witte uitslag. Ze staan voor dood en leven. Voor farao of God. De slang, de uitslag: farao, de dood. Maar het antwoord is onverwacht: een verkeerde aanpak.

Een stok om op te steunen wordt een gevaarlijke slang. En als je gebeten wilt worden door een slang, pak dan zijn staart. Dan kan hij zich naar je hand draaien en bijten. Is je hand gezond, dan geeft God het 'wonder' van een ziekte die symbool staat voor de dood.

lees verder op de volgende bladzijde

De aanpak 'klopt niet'. Zo ga je niet om met gevaar en met de dood. Als vluchteling stap je niet binnen bij de farao. En voor een volk dat hij wil uitmoorden vraag je geen offerfeest. 'Wat in geen mensenhart is opgekomen, dat heeft God bestemd voor wie Hem liefhebben' (1Cor. 2:9).
Je hebt geloof nodig. Het vertrouwen dat God sterker is dan de dood. Anders raap je geen slang op. Anders ontloop je de ziekte.
Steek je hand maar uit. Pak die slang maar. Ik zal er zijn. Ik heb het leven geschapen, Ik geef het je. Ook door de dood heen.

Auteur: KS

Liederen

Psalm 105: 1 – 4
Lied 632
Lied 314 (=Gezang 328 LvdK)
Gezang 175
Lied 168 (Go down, Mozes)
Waarom? Hemelhoog 205
Weet je dat de lente komt? Hemelhoog 207
Hij leeft Hemelhoog 182
De Heer is waarlijk opgestaan Hemelhoog 170
Heel alleen in de hof Op Toonhoogte 420
Een steen op het graf Op Toonhoogte 428

Auteur: PZ

Mozes, jou heb Ik nodig!

Vraag vooraf

Wat als jij iets 'eng' vindt? Wat zou jij dan doen?

Bijbelverhaal

'Meeéééh, mééééeeh!' De schapen en de geiten hebben veel te vertellen. Blatend en mekkerend lopen ze achter Mozes aan. Mozes is een heel eind de woestijn ingelopen. Hij is helemaal naar de berg gelopen. En de geiten en de schapen volgen hem. Alles gaat zoals het altijd gaat. Mozes zorgt voor de schapen, iedere dag.

Maar vandaag ziet hij iets heel bijzonders. Bij de berg, Horeb, staat een struik in brand. Er is vuur, maar toch verbranden de takken niet. 'Hoe kan dat?', denkt Mozes. Hij loopt naar de struik toe.

'Mozes!', roept een stem uit de struik. 'Ik luister', zegt Mozes. 'Loop niet verder, kom niet dichtbij en doe je schoenen uit. Want dit is een heel bijzondere plek.' God praat op deze bijzondere manier met Mozes. En Mozes weet dat. Hij durft bijna niet meer te kijken. En dan praat de HEER verder. 'Ik heb gezien, Mozes, dat mijn volk het moeilijk heeft, ze moeten luisteren naar een gemene baas, de farao. Ze hebben pijn en verdriet, ze hebben hulp nodig. En Ik wil ze beschermen en hen vrijlaten. En jij moet daarvoor zorgen. Ga naar de farao'

Mozes schrikt ervan. Hij zegt: 'Moet ik naar de farao gaan?'

'Dat kan ik niet! Wat moet ik dan tegen de mensen zeggen? Waarom stuurt U mij?' Mozes wil niet gaan. Hij denkt dat hij het niet kan, dat de farao en het volk van God niet naar hem zullen luisteren. Maar God zegt tegen Mozes: 'Vertel dat Ik erbij ben. Ik ben er altijd.' Nog vindt Mozes het moeilijk. 'Ze zullen me echt niet geloven, HEER.' Toch laat de HEER zien aan Mozes dat hij wonderen doet. Mozes krijgt zelfs twee wonderen te zien. Dan zullen de mensen hem wel gaan geloven.

Mozes moet zijn stok op de grond gooien. Opeens verandert de stok in een slang. En wanneer Mozes de slang aan zijn staart pakt, verandert de slang weer in een stok. 'Mozes, wanneer de mensen dit zien, zullen ze wel luisteren. En als dat niet zo is, is er nog een wonder, Mozes. Steek je hand maar eens onder je jas.' Mozes luistert, zijn hand gaat onder zijn jas en komt er ook weer uit. Nu helemaal vol puisten en wonden. 'Steek jouw hand nog een keer onder je jas.' Dat zegt de HEER tegen Mozes. Wanneer Mozes dat doet, is de hand weer gezond.

Wat een wonderen, zelfs twee. Maar nog is het niet genoeg voor Mozes. Hij durft nog steeds niet, niet naar de mensen en niet naar de gemene farao.

'...Eh. Eh. Ik kan niet zo goed praten, HEER, stuur toch iemand anders.', probeert Mozes te zeggen. Maar dat vindt de HEER niet goed. Mozes moet naar de farao gaan. Zijn broer Aäron mag hem helpen. Mozes wil niet en durft niet. Maar toch doet hij wat God zegt. Hij gaat op weg om het volk van God te bevrijden. Precies zoals God het wil.

Auteur: KvdG

Nú kan Ik je wél gebruiken, Mozes

Inleiding

Het is veertig jaar geleden dat Mozes als jonge man uit Egypte is gevlucht, omdat hij een Egyptenaar had doodgeslagen. Toen was Mozes een driftige prins die met zijn vuisten zijn volk van de onderdrukking wilde redden. Dit was niet de weg die de Heer wilde gaan. Nu, veertig jaar later is Mozes een geduldige herder geworden. De HEER kan hem nú wél gebruiken, nú is hij geschikt. Vandaag horen we hoe de HEER Mozes aanstelt als redder van zijn volk. Hij kiest Mozes uit om zijn volk, de Israëlieten, uit Egypte te verlossen en te brengen naar het Beloofde Land. Geen gemakkelijke opdracht. In plaats van herder van schapen mag Mozes de herder van Gods volk worden.

Bijbelverhaal

Pfff, wat is het heet. Mozes veegt het zweet van zijn voorhoofd. Hij is al uren onderweg met de kudde van zijn schoonvader Jetro. Iedere dag werkt hij als herder. Hij haalt de schapen en geiten elke morgen vroeg op bij de stal en brengt ze naar een plek waar ze kunnen grazen en drinken uit de beek. Het is nu op het heetst van de dag. De zon brandt en de lucht zindert van de hitte. De kudde is afgedwaald tot voorbij het steppeland. Als Mozes voor zich uitkijkt ziet hij de berg Horeb, de berg van de Heer. Mozes houdt zijn handen boven zijn ogen en tuurt in de verte. Opeens ziet hij iets heel bijzonders. Een eindje verderop staat een braamstruik in brand. Als hij een tijdje staat te kijken, denkt Mozes: 'Hoe kan het dat die struik niet verbrandt? De struik zou nu al lang tot as vergaan moeten zijn.'

'Ik ga dit wonderlijke verschijnsel eens van dichtbij bekijken', denkt Mozes. Maar Mozes heeft nog geen stap vooruitgezet, als hij de stem van God hoort vanuit het midden van de braamstruik: 'Mozes, Mozes!' Mozes kijkt op en zegt: 'Ik luister'. 'Kom niet dichterbij en trek je sandalen uit, want de grond waarop je staat is heilig'. Ik ben de God van je vader en de God van je voorvaderen Abraham, Isaak en Jakob'. Mozes luistert stil en slaat zijn handen voor zijn gezicht, omdat hij niet naar God durft te kijken. De HEER zegt: 'Ik heb gezien hoe ellendig mijn volk er in Egypte aan toe is. De Israëlieten worden onderdrukt en ze lijden. Ik heb hun tranen gezien en hun klachten gehoord. Daarom wil ik hen uit Egypte leiden en brengen naar het land Kanaän. Daar is het goed om te wonen, er is genoeg te eten en te drinken en daar zal geen ander volk de baas over hen zijn'.

'Jij moet naar de farao gaan. Jij moet mijn volk uit Egypte weghalen'. Mozes schrikt ervan en zegt: 'Maar wie ben ik dat ik dat kan?' De HEER antwoordt hem: 'Je hoeft niet alleen te gaan, want Ik zal bij je zijn. Ik beloof je nu dat je hier bij de berg Horeb terug zult komen met mijn volk, om Mij te eren'. 'Ja maar, ja maar', zegt Mozes, 'als het volk vraagt wie mij gestuurd heeft, wat moet ik dan zeggen?' 'Vertel hun mijn Naam', zegt de HEER, 'Jahweh, Ik ben

die Ik ben. Dat betekent: Ik zal er altijd zijn en trouw blijven aan het verbond met mijn volk. Ik verander niet'. De oudsten van het volk zullen je vertrouwen en samen met hen moet je naar de farao gaan. Vraag de farao toestemming om drie dagen de woestijn in te trekken om voor Mij te offeren. Ik weet dat de farao jullie niet zal laten gaan, maar Ik zal stevig ingrijpen en de Egyptenaren straffen.

Mozes schudt driftig met zijn hoofd: 'De oudsten van het volk geloven me vast niet en zullen zeker niet naar me luisteren!'. De HEER zegt: 'Ik zal je drie tekenen geven om te laten zien dat je de waarheid spreekt'. 'Laat de staf die je in je hand hebt, op de grond vallen'. Mozes deinst verschrikt achteruit, wanneer de staf de grond raakt. De staf is een gevaarlijke slang geworden. 'Grijp nu de slang bij zijn staart', gebiedt de HEER. Mozes pakt de slang en die verandert weer in een staf. 'Steek nu je hand in je jas', zegt de HEER. Mozes gehoorzaamt en schrikt opnieuw wanneer zijn hand bedekt is met sneeuw witte zweren als hij de hand er weer uit haalt. 'Doe het nog een keer' zegt God. Mozes bekijkt zijn hand aan alle kanten, maar er is geen enkele zweer meer te zien, zijn hand is weer gezond. De HEER zegt: 'En als ze je na het zien van deze tekenen nog niet geloven, dan moet je water uit de rivier de Nijl scheppen en uitgieten over de grond. Het zal dan in bloed veranderen'.

Nog wil Mozes niet doen wat God van hem vraagt. 'Ja maar, ik kan niet erg goed praten voor een grote groep mensen, ik kom dan niet goed uit mijn woorden'. Maar God antwoordt: 'Heb ik jouw mond niet gemaakt? Ik zal met je zijn en je de goede woorden in de mond leggen. Trouwens, je broer Aäron zal met je meegaan en het woord voor je doen'.

Mozes gaat met zijn kudde terug naar zijn huis in Midjan. Daar gaat hij naar zijn schoonvader Jetro en zegt: 'Ik wil graag teruggaan naar Egypte om te zien of de mensen van mijn volk nog leven'. Jetro zegt tegen Mozes: 'Ga in vrede'.

De volgende dag vertrekt Mozes op een ezel met zijn vrouw en kinderen naar Egypte. Hij draagt de staf van de HEER met zich mee. Als Mozes en zijn familie door de woestijn trekken, komt Aäron hen tegemoet. Mozes en hij omhelzen en kussen elkaar. Mozes vertelt Aäron wat hij in naam van de HEER tegen de farao moet zeggen en welke wonderen ze moeten laten zien. Ze reizen samen verder naar Egypte. In Egypte roepen ze de oudsten van het volk Israël bij elkaar. Aäron vertelt de oudsten van het volk woord voor woord wat de Heer aan Mozes heeft verteld en ze laten hun de wonderen zien. De Israëlieten geloven alles wat de broers hen vertellen. Ze knielen neer en danken God dat Hij hun ellende heeft gezien. Dat Hij hen wil verlossen uit de slavernij in Egypte en hen wil leiden naar het Beloofde Land, dat overvloeit van melk en honing.

Om over door te praten

- In het verhaal hebben we gehoord dat de HEER zijn kinderen, het volk van Israël, niet in de steek laat, maar hen wil verlossen uit de greep van de Egyptenaren. Voor het volk Israël mag Mozes de verlosser zijn.
- En wij? Moeten ook wij niet verlost worden? Houdt de zonde ons niet iedere keer in zijn greep? De HEER heeft zijn Zoon naar de aarde gestuurd om ons te verlossen uit de greep van de satan.
- In het Nieuwe Testament staat het verhaal van de verheerlijking op de berg.
- Jezus wordt daar net als Mozes geroepen om ons mensen te redden van de zonde. God heeft zijn eniggeboren Zoon naar de aarde gestuurd om voor onze zonden te lijden en te sterven.

Auteur: Mme/RvO

Daar hoor jij thuis, Mozes

Het bijbelverhaal

De situatie van de Israëlieten die in het land Gosen wonen, is niet veranderd. Al jaren worden ze door de Egyptenaren onderdrukt. God in de hemel weet ervan en vindt het nu genoeg. Hij komt in beweging. Hij gaat zijn volk bevrijden. Daar schakelt Hij een bekende persoon bij in. Luister maar.

Kennen jullie Mozes nog? Als baby werd hij geboren in een slavenhuisje. Te vondeling gelegd en geadopteerd door de dochter van de Farao. Zo groeide hij op als prins in het Egyptische paleis. Hij kreeg daar een goede opvoeding, maar moest vluchten, omdat hij de regels had overtreden. Hij trok de wildernis in en kwam terecht in Midian. Bij een priester kon hij logeren en bleef daar wonen. Hij kreeg er werk. Trouwde met de dochter van de priester en kreeg kinderen. Hij leeft er nu al veertig jaar. Weet je wat voor werk hij daar doet? Hij trekt door de woestijn met een kudde schapen en geiten. Ik denk dat Mozes ervan uit is gegaan, dat dit voortaan zijn plek is. Dat is zijn leven: de zorg voor zijn gezin. Hij kan elke dag op pad met de dieren. Zoekend naar water en voedsel. Mozes verwacht vast niet dat hij ooit nog de mensen van zijn eigen volk zal ontmoeten. Maar God denkt daar anders over. Terwijl Mozes door de woestijn trekt, en opletten de kudde in de gaten houdt, gebeurt er iets vreemds.

Er ontstaat brand in een braamstruik maar het vreemde is, dat de struik niet verbrandt. Als Mozes dichterbij komt om dat beter te kunnen bekijken, klinkt er vanuit de struik een stem: 'Mozes, doe je schoenen uit, want dit is een heilige plaats.' Vol eerbied staat Mozes daar, op blote voeten tegenover de braamstruik. Hij hoort God zelf spreken. En wat God zegt, dat raakt hem. God zegt dat Hij heeft gezien hoe zijn volk in Egypte onderdrukt wordt. Hij heeft hun klachten gehoord. Hij gaat het volk verlossen uit Egypte en brengen naar hun eigen land.

Ah, wat een mooi bericht. Het maakt Mozes blij, totdat God verder spreekt, dan schrikt Mozes zich naar. God stuurt namelijk Mozes naar de Farao van Egypte om het volk uit Egypte te gaan leiden. Mozes durft niet te kijken, zo onder de indruk is hij. Hij voelt zich zo klein. Ach HEER, wie ben ik, dat U mij stuurt. Wat stel ik nou voor? Waarom roept U mij hiervoor? Ik ben een oude man van tachtig jaar.

Ik kan Mozes best begrijpen. Toen hij nog 40 was. Toen hij nog in Egypte woonde, was alles in het Egyptische paleis voor hem bekend. Hij sprak hun taal, kende hun manieren. Hij kende de farao goed. Toen had hij best ingeschakeld willen worden. Toen had hij zijn volk wel willen redden. Maar nu. Nu is hij te oud. Hij ruikt naar schapen. Hij spreekt met een buitenlands accent. Hoe zou de farao hem nu willen ontvangen? En naar hem luisteren? Nee, Mozes wil de opdracht het liefst van zich afschuiven. Stuurt U alstublieft iemand anders.

Maar God weet alle dingen. Hij bepaalt dat dit het goede moment is. In de veertig jaren dat Mozes door de woestijn heeft getrokken, heeft hij geleerd hoe hij moet overleven in de wildernis. Hij weet waar hij water kan vinden. Hij kent de gevaren van slangen en andere gevaarlijke dieren. Al deze kennis zal hij straks goed kunnen gebruiken. Deze tijd is nodig geweest. Het was een soort opleidingsperiode om daarna voor God aan het werk te kunnen. Want dat gaat gebeuren. Mozes wil er niet aan, maar God zegt: Ik ben bij je. Ik ga met je mee. Ik ben die Ik ben. Dat betekent: Ik was er altijd al. Ik ben er altijd. Ik zal er altijd zijn. Je hoeft niet alleen. Jij gaat Israël niet redden, dat ga Ik doen, maar jij krijgt wel de hoofdrol. Jij staat straks voor de Farao, maar Ik ben erbij. Wat jij gaat zeggen, zijn mijn woorden.

Oh wat vindt Mozes het moeilijk. Hoe zullen ze weten dat U mij gestuurd hebt. Ze luisteren vast niet naar mij. Wat heb je in je hand, Mozes? Gooi die op de grond. Mozes gooit zijn staf neer en springt verschrikt opzij, het is een kronkelende slang geworden. Voor hij van de schrik bekomen is, moet Mozes de slang bij de staart oppakken. Wat een opdracht! Als je al je hand zou durven uitsteken, zou je toch niet de staart pakken. Toch is dat Gods opdracht. In Mozes' hand wordt de slang weer een houten staf. Die slang die in Egypte vereerd wordt als god, is niets vergeleken bij de God van Israël. Nog een teken laat God zien. Mozes moet zijn hand onder zijn kleren steken, ter hoogte van zijn hart. Als hij de hand eruit haalt, is de huid melaats, vol met zweren. De zieke hand steekt hij nogmaals tussen zijn kleren en deze wordt weer gezond. Tekenen van de macht van God. Maar nog is Mozes aan het tegensputteren. Ik ben niet goed in spreken, begint hij nog een keer. Het is echt beter dat U een ander iemand stuurt. Dan moet God een beetje boos worden op Mozes. Streng antwoordt Hij: 'Mozes, wie heeft jou een mond gegeven? Ben Ik dat niet? Stop nu met protesteren en wees gehoorzaam.' Als hulp krijgt hij zijn oudere broer Aäron. Deze zal meegaan naar de farao.

God is gelukkig een geduldige God. God weet wel hoe lastig het voor mensen is om Hem helemaal te vertrouwen bij moeilijke omstandigheden. En toch! Mozes zal het ontdekken: God is echt te vertrouwen.

lees verder op de volgende bladzijde

Gespreksvragen

1. Wat vinden jullie van Mozes? Begrijp je dat hij niet staat te juichen als hij de opdracht van God krijgt?
2. Het verhaal eindigt met de woorden: God is echt te vertrouwen. Mozes zal het ontdekken.
Kennen jullie nog meer mensen in de Bijbel die dat hebben ontdekt?
Heb je zelf ook een goede ervaring dat God te vertrouwen is?
3. Soms durven we niet met God alleen te gaan. Wel met iemand erbij. Is dat goed of fout?
4. Wat hebben jullie van God geleerd in dit verhaal? Daar kun je straks voor danken.

Auteur: RE